



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

16 юни 2021 година *

„Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност —
Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ настолна лампа —
Предходен промислен дизайн на Общността — Основание за недействителност —
Липса на оригиналност — Член 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002“

По дело T-187/20

Davide Groppi Srl, установено в Пиаченца (Италия), представлявано от F. Boscariol de Roberto, D. Capra и V. Malerba, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), представлявана от L. Rampini,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO е била

Viabizzuno Srl, установено в Бендивольо (Италия),

с предмет жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 23 януари 2020 г. (преписка R 126/2019-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Viabizzuno и Davide Groppi,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: V. Tomljenović, председател, P. Škvařilová-Pelzl и I. Nömm (докладчик), съдии,

секретар: R. Ůkelytė, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 9 април 2020 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 14 юли 2020 г.,

* Език на производството: италиански.

предвид писмения въпрос на Общия съд до страните и отговорите им на този въпрос, представени в секретариата на Общия съд на 9 и 18 декември 2020 г.,

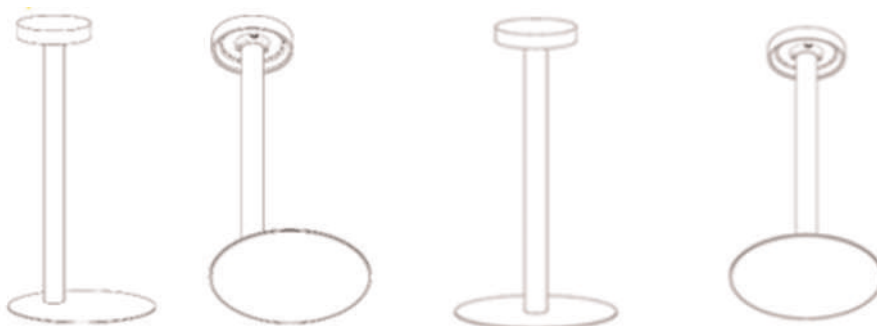
след проведеното на 27 януари 2021 г. съдебно заседание,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 На 16 юли 2014 г. жалбоподателят, Davide Groppi Srl, иска и получава от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) на основание на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70) регистрация под номер 2503680-0001 на оспорвания в случая промишлен дизайн на Общността, който е представен по-долу:



- 2 Продуктите, към които ще се прилага оспорваният дизайн, са от клас 26-05 по смисъла на изменената Локарнска спогодба от 8 октомври 1968 г., учредяваща Международна класификация на промишлените дизайни, и отговарят на следното описание: „Осветителни тела“. Заявката за промишлен дизайн на Общността е публикувана в *Бюлетин на промишлените дизайни на Общността* № 2014/133 от 21 юли 2014 г.
- 3 На 3 март 2017 г. другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, Viabizzuno Srl, подава до EUIPO на основание член 52 от Регламент № 6/2002 искане за обявяване на оспорвания промишлен дизайн за недействителен.
- 4 В подкрепа на искането за обявяване на недействителност е посочено основанието по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с членове 4—6 от същия регламент, отнасящо се до представения по-долу предходен промишлен дизайн № 1294664-0010 от 22 септември 2011 г.:



- 5 На 4 август 2017 г. жалбоподателят иска спиране на производството поради наличието на подадено искане за обявяване на предходния промишлен дизайн на Общността за недействителен.
- 6 На 22 ноември 2018 г. отделът по отмяна уважава искането за обявяване на оспорвания промишлен дизайн за недействителен, тъй като приема, че същият не е оригинален по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002.
- 7 На 17 януари 2019 г. жалбоподателят подава жалба до EUIPO на основание членове 55—60 от Регламент № 6/2002.
- 8 С решение от 23 януари 2020 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) трети апелативен състав на EUIPO отхвърля въпросната жалба. Той приема, че:
 - обстоятелството, че предходният промишлен дизайн е бил обявен за недействителен, е ирелевантно, тъй като от значение е единствено дали същият е бил разгласен,
 - информираният потребител на продукта, за който се отнася оспорваният промишлен дизайн, е запознат с предлаганите на пазара в този промишлен сектор настолни и градински осветителни тела;
 - степента на свобода на автора е много голяма,
 - при сравняването на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, става ясно, че оспорваният промишлен дизайн предизвиква усещане за „дежавю (вече видяно)“, тъй като разглежданите промишлени дизайни представляват лампи, съставени от същите три различни части (основа, дръжка и абажур), които визуално са почти еднакви;
 - разликите, свързани с това, че при оспорвания промишлен дизайн повърхността на основата е единична и гладка, докато при предходния промишлен дизайн тя е двойна и има дупки за прикрепване, нямат решаващо влияние върху общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, тъй като тези разлики се отнасят до част, която при употребата е често скрита, дължат се на технически изисквания и не могат да компенсират силните сходства между другите две съставни части на лампите,
 - твърдяната от жалбоподателя разлика, свързана със съотношението на основата, дръжката и абажура като размери, би могла евентуално да се възприеме едва след

старателно измерване на всеки от трите елемента, нещо, което информираният потребител няма да извърши, и освен това не е релевантна, тъй като при сравняването на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, трябва да се използва синтетичният метод.

Искания на страните

- 9 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.
- 10 EUIPO моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 11 Жалбоподателят изтъква по същество едно-единствено основание за обжалване, а именно нарушение на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент. Това основание се състои от две части, като се твърди, че са допуснати грешки, които опорочават, от една страна, определянето на категорията на съответните продукти и от друга страна, сравняването на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни.
- 12 Тъй като се отнасят до грешки, които апелативният състав допуснал при прилагането в настоящия случай на член 6 от Регламент № 6/2002, двете части на единственото основание за обжалване следва да бъдат разгледани заедно.
- 13 Съгласно член 25, параграф 1 от Регламент № 6/2002 промишленият дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само в случаите, изброени в букви а)–ж) от посочения параграф, и в частност в случая по буква б), тоест ако не отговаря на условията, определени в членове 4–9 от същия регламент.
- 14 Съгласно член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 регистрираният промишлен дизайн на Общността се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава у такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявката за регистрация или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.
- 15 В член 6, параграф 2 от Регламент № 6/2002 освен това се уточнява, че за да се прецени оригиналността, трябва да се отчита степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн.

- 16 От друга страна, от съображение 14 от Регламент № 6/2002 следва, че при преценката дали промишленият дизайн е оригинален, трябва да се държи сметка за естеството на продукта, към който същият е приложен или в който е включен, и по-специално за промишления сектор, който го произвежда, и за степента на свобода на автора при разработването му.
- 17 Преценката на оригиналността на промишлен дизайн на Общността се извършва най-общо в четири етапа. Тази преценка се състои в това да се определи, първо, секторът на изделията, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, второ, информираният потребител на тези изделия предвид тяхното предназначение, а през призмата на този информиран потребител — степента на познание за предходното развитие, както и степента на внимание към сходствата и различията при сравняването на промишлените дизайни, трето, степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн, чието влияние върху оригиналността на последния е обратно пропорционално, и четвърто, като се има предвид това, резултатът от сравняването, по възможност пряко, на общото впечатление у информирания потребител, създавано поотделно от оспорения промишлен дизайн и от всеки друг предходен промишлен дизайн, който е разгласен публично (вж. решение от 13 юни 2019 г., *Visi/one/EUIPO — EasyFix* (Джоб за информационна табела за превозни средства), T-74/18, EU:T:2019:417, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 18 След като е безспорно, че предходният промишлен дизайн е бил разгласен по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002, следва да се провери правилни ли са изводите на апелативния състав, що се отнася, първо, до информирания потребител на оспорвания промишлен дизайн и на съответния продукт, второ, до степента на свобода на автора при разработването на посочения дизайн и трето, до сравнението на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни.
- 19 Като начало следва да се отбележи, че на 30 октомври 2018 г. EUIPO е обявил предходния промишлен дизайн за недействителен.
- 20 Пред апелативния състав жалбоподателят изтъква това обстоятелство в подкрепа на гледището си, че искането за обявяване на недействителност, направено от другата страна в производството пред този състав, трябва да бъде отхвърлено. Апелативният състав отхвърля това гледище в точка 12 от обжалваното решение, като подчертава, че „фактът, че предходният промишлен дизайн на Общността междуременно е обявен за недействителен, не означава — противно на твърдяното от притежателя на [оспорвания промишлен дизайн] в съображенията в подкрепа на жалбата — че отпада евентуалната логическа и правна предпоставка за искането[; в]същност тази предпоставка не е действителността на предходния промишлен дизайн на Общността, а неговото разгласяване, което впрочем не се оспорва“.
- 21 Този анализ, който освен това жалбоподателят вече не оспорва пред Общия съд, трябва да бъде подкрепен, при положение че като основание за недействителност на регистрацията на оспорвания промишлен дизайн се сочи това по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002.

- 22 Всъщност залегналата в член 25, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 6/2002 идея е да се попречи на регистрацията на промишлени дизайни, които не отговарят на условията за закрила, и по-специално на условията „новост“ и „оригиналност“ по смисъла съответно на член 5 и на член 6 от посочения регламент, а не да се закрилят предходните промишлени дизайни.
- 23 По това основанията за недействителност, съдържащи се в член 25, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 6/2002, се различават от основанията, предвидено в член 25, параграф 1, буква д) от същия регламент, което цели да защити притежателя на отличителен знак срещу използването на този знак в промишлен дизайн. При положение че функцията на това основание е закрилата на по-ранно право, трябва да се приеме, че уважаването на иска за обявяване на това право за недействително би направило безпредметно производството за обявяване на промишления дизайн на Общността за недействителен (решение от 9 септември 2015 г., Dairek Attoumi/CXВП — Diesel (DIESEL), T-278/14, непубликувано, EU:T:2015:606, т. 24).
- 24 Този подход обаче е неприложим при основанията по член 25, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 6/2002, които не се вписват в логиката на предоставената само на притежателя на по-ранното право закрила на това право. Всъщност от съдебната практика следва, че на тези основания по принцип може да се позове всяко лице (решение от 13 юни 2019 г., Джоб за информационна табела за превозни средства, T-74/18, EU:T:2019:417, т. 64).
- 25 Що се отнася по-специално до преценката дали даден промишлен дизайн е оригинален, за целите на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия, от съображение 14 от посочения регламент е видно, че тя следва да се основава на това дали общото впечатление, което този дизайн създава у информирувания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създават у него всички предходни промишлени дизайни.
- 26 Всъщност при проверката дали ли е основанията за недействителност, посочено в член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, тълкуван във връзка с член 6 от същия, единствената функция на предходния промишлен дизайн е да разкрие предходното развитие, тоест достиженията в областта на промишления дизайн, свързани със съответния продукт, които са били разгласени към датата на подаване на заявката за процесния промишлен дизайн (вж. в този смисъл решение от 7 февруари 2019 г., Eglo Leuchten/EUIPO — Briloner Leuchten (Лампа), T-767/17, непубликувано, EU:T:2019:67, т. 19 и цитираната съдебна практика). За да стане пък предходният промишлен дизайн част от тези достижения, е достатъчно единствено да бъде разгласен.
- 27 Следователно от значение е фактът на разгласяване на предходния промишлен дизайн, а не обхватът на предоставената му закрила, която произтича от действителността на неговата регистрация.

Продуктът, за който се отнася оспорваният промишлен дизайн, и информируваният потребител

- 28 В точки 15—17 от обжалваното решение апелативният състав приема, че след като оспорваният промишлен дизайн е за „осветителни тела“, информируваният потребител е лицето, което използва тези осветителни изделия и за което се предполага, че познава предлаганите на пазара настолни и градински осветителни тела.

- 29 Жалбоподателят упреква апелативния състав, че е приравнил два различни продукта, а именно настолните и градинските лампи. От една страна, той поддържа, че определянето на продуктите, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, е предварително условие за сравняването на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни. Добавя, че вземането предвид единствено на указанията за продукта в текста на заявката за регистрация на оспорвания промишлен дизайн е недостатъчно и че евентуално следва да се държи сметка и за самия промишлен дизайн. От друга страна, той изтъква, че макар и да принадлежат към по-широката категория на осветителните тела, настолните и градинските лампи се различават по своето естество, функция и предназначение.
- 30 EUIPO оспорва тези доводи.
- 31 Що се отнася, на първо място, до определянето на продукта, в който е предназначен да бъде включен или към който ще се прилага оспорваният промишлен дизайн, следва да се вземат предвид отнасящите се до това указания, съдържащи се в заявката за регистрация на посочения промишлен дизайн, но евентуално и самият промишлен дизайн, доколкото той уточнява естеството на продукта, неговото предназначение или функция. Действително отчитането на самия промишлен дизайн може да позволи продуктът да бъде индивидуализиран сред по-широка категория продукти, указана при регистрацията (вж. в този смисъл решение от 18 март 2010 г., Grupo Promer Mon Graphic/CXВП — PepsiCo (Изображение на кръгъл рекламен предмет), T-9/07, EU:T:2010:96, т. 56).
- 32 В това отношение следва да се отбележи, че оспорваният промишлен дизайн е регистриран общо за осветителни тела. Освен това изследването на самия оспорван промишлен дизайн не дава допълнителни указания. Установява се единствено, че продуктът, за който се отнася този дизайн, представлява лампа, без да може да се определи дали същата е предназначена да се използва конкретно за вътрешно или външно осветление.
- 33 При това положение апелативният състав правилно е определил въпросните продукти общо като „осветителни тела“.
- 34 Освен това, що се отнася до доводите на жалбоподателя, основани на твърдените разлики между продуктите, за които се отнасят разглежданите промишлени дизайни, следва да се подчертае, че определянето на сектора на продуктите, в които е предназначен да бъде включен или към които ще се прилага промишленият дизайн, действително има значение за целите на определянето на информирания потребител и на степента на неговото внимание, както и на степента на свобода на автора при разработването на дизайна, а също и евентуално за целите на сравняването на общото впечатление, което създават у този информиран потребител разглежданите дизайни (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2011 г., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 53, 59 и 73), но това същевременно не означава, че продуктите, за които се отнасят тези дизайни, са сходни или от един и същи сектор.
- 35 Всъщност член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 не съдържа никакво условие за сходство на продуктите като това, което е меродавно при проверката дали е налице вероятност от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154 г., 2017 г., стр. 1). Напротив, ако се приеме, че закрилата на промишления дизайн зависи само от естеството на продукта, в който е включен или към

който е приложен този промишлен дизайн, тази закрила би обхванала само промишлените дизайни, принадлежащи към определен сектор, а това би било в противоречие с логиката на Регламент № 6/2002 (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 21 септември 2017 г., *Easy Sanitary Solutions* и *EUIPO/Group Nivelles*, C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720, т. 91—95).

- 36 Що се отнася, на второ място, до установяването на „информирания потребител“, следва да се отбележи, че Регламент № 6/2002 не определя това понятие. То обаче следва да се разбира като междинно понятие между приложимото в правото на марките понятие за среден потребител, от когото не се изискват никакви специални познания и който по принцип не извършва пряко сравнение между конфликтните марки, и това за нещо лице със задълбочени технически умения. В този смисъл понятието за информиран потребител може да се разбира като обозначаващо потребител, който не е средно внимателен, а е особено бдителен било поради личния му опит, било поради по-широките му познания в съответната област (решение от 20 октомври 2011 г., *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 53).
- 37 Що се отнася до степента на внимание на информирания потребител, макар той да не е средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и който обичайно възприема промишлените дизайни като едно цяло и не проверява подробно отделните детайли, той не е и експертът или професионалистът, способен да изследва подробно най-малките разлики, които могат да съществуват между конфликтните промишлени дизайни. Така определението „информиран“ подсказва, че без да бъде дизайнер или технически експерт, потребителят познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има определено равнище на познания относно елементите, които обикновено са включени в тези промишлени дизайни, и поради своя интерес към съответните продукти проявява сравнително висока степен на внимание, когато ги използва (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2011 г., *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 59).
- 38 С оглед на тази съдебна практика апелативният състав не е допуснал грешка, като е приел в точки 15—17 от обжалваното решение, че потребителят е лицето, което използва осветителните изделия, каквито са осветителните тела, и което се счита за запознато с предлаганото на пазара в този промишлен сектор.

Степента на свобода на автора

- 39 Съгласно съдебната практика степента на свобода на автора при разработването на промишления дизайн се определя по-конкретно като се изхожда от изискванията, свързани с наложените от техническата функция на продукта или на негов елемент характеристики или от приложимите спрямо продукта законови разпоредби. Тези изисквания водят до стандартизиране на някои характеристики, които по този начин стават общи за промишлените дизайни, прилагани към съответния продукт (решение от 18 март 2010 г., *Изображение на кръгъл рекламен предмет*, T-9/07, EU:T:2010:96, т. 67).
- 40 В този контекст свободата на автора е фактор, който по-скоро позволява да се нюансира преценката на оригиналността на оспорвания промишлен дизайн, а не самостоятелен фактор, определящ изискуемата дистанция между два промишлени дизайна, за да може единият от тях да претендира, че е оригинален. С други думи, факторът „степен на свобода на автора“ може да подсили или, обратно, да нюансира извода относно общото впечатление,

създавано у информирувания потребител от всеки от разглежданите промишлени дизайни (вж. решение от 6 юни 2019 г., Porsche/EUIPO — Autec (Моторни превозни средства), T-209/18, EU:T:2019:377, т. 48 и цитираната съдебна практика).

- 41 Влиянието на фактора „степен на свобода на автора“ върху оригиналността варира в зависимост от правилото за обратната пропорционалност. Така, колкото по-голяма е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, толкова по-недостатъчни ще бъдат малките разлики между конфликтните промишлени дизайни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. Обратно, колкото по-ограничена е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, в толкова по-голяма степен малките разлики между конфликтните промишлени дизайни ще бъдат достатъчни за създаването на различно общо впечатление у информирувания потребител. С други думи, високата степен на свобода на автора подсилва извода, че промишлените дизайни, между които няма съществени различия, създават у информирувания потребител еднакво общо впечатление и следователно оспорваният промишлен дизайн не е оригинален. Обратно, ниската степен на свобода на автора подсилва извода, че достатъчно изразените разлики между промишлените дизайни създават различно общо впечатление у информирувания потребител и следователно оспорваният промишлен дизайн е оригинален (вж. решение от 13 юни 2019 г., Джоб за информационна табела за превозни средства, T-74/18, EU:T:2019:417, т. 76 и цитираната съдебна практика).
- 42 В случая апелативният състав приема в точка 22 от обжалваното решение, че тази свобода е много широка, дори на практика безкрайна. Тази преценка, която впрочем не се оспорва от жалбоподателя, трябва да бъде подкрепена.

Сравнението на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни

- 43 В точки 23—35 от обжалваното решение апелативният състав приема, че от сравнението на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, става ясно, че оспорваният промишлен дизайн създава впечатление за „дежавю“.
- 44 На първо място, апелативният състав констатира, че разглежданите промишлени дизайни представляват лампи, които са съставени от същите три части и визуално изглеждат почти еднакви.
- 45 На второ място, апелативният състав приема, че разликите между промишлените дизайни не могат да попречат да се създаде впечатление за „дежавю“. От една страна, разликите, свързани с това, че при оспорвания промишлен дизайн повърхността на основата е единична и гладка, докато при предходния промишлен дизайн тя е двойна и има дупки за прикрепване, нямали решаващо влияние върху общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, тъй като тези разлики се отнасят до част, която при употребата е често скрита, дължат се на технически изисквания и не могат да компенсират силните сходства между другите две съставни части на лампите. От друга страна, твърдяната от жалбоподателя разлика, свързана със съотношението на основата, дръжката и абажура като размери, можела евентуално да се възприеме едва след старателно измерване на всеки от трите елемента, нещо, което информируваният потребител

нямало да извърши. Тази разлика освен това не била релевантна, тъй като при сравняването на общото впечатление, което създава всеки от разглежданите промишлени дизайни, трябва да се използва синтетичният метод.

- 46 За да обори тези изводи на апелативния състав, на първо място, жалбоподателят се позовава на разликите, свързани с продуктите, за които се отнасят разглежданите промишлени дизайни. На второ място, той смята за неправилни съображенията, поради които апелативният състав е приел, че разликите между разглежданите промишлени дизайни са без значение. Такива били, първо, съображението, че основата на продукта, за който се отнася предходният промишлен дизайн, често била скрита, второ, съображението, че са изтъкнати технически изисквания, свързани с основата на продукта, за който се отнася предходният промишлен дизайн, и трето, съображенията, свързани с това, че от една страна, разликите между основите не могли да компенсират силните сходства при дръжките и абажурите и че от друга страна, информираният потребител нямало да забележи разликите в пропорциите на елементите на двата вида лампи.
- 47 EUIPO оспорва всички тези доводи.
- 48 Съгласно постоянната съдебна практика промишленият дизайн е оригинален, когато общото впечатление на информирания потребител е за нещо различно, а не за „дежавю“ при съпоставяне с всички предходни промишлени дизайни, като не се отчитат разлики, които, макар да са нещо повече от незначителни детайли, не са достатъчно изразени, за да се отразят върху посоченото общо впечатление, но се отчитат разлики, които са достатъчно изразени, за да създадат различни общи впечатления (вж. решение от 16 февруари 2017 г., *Antrax It/EUIPO — Vasco Group* (Термосифони за радиатори за отопление), T-828/14 и T-829/14, EU:T:2017:87, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 49 Ето защо за проверката дали е налице оригиналност, е необходимо да се направи сравнение между, от една страна, общото впечатление, създавано от оспорвания промишлен дизайн на Общността, и от друга страна, общото впечатление, създавано от всеки от предходните промишлени дизайни, основателно посочени от лицето, което иска обявяване на недействителност (решение от 22 юни 2010 г., *Shenzhen Taiden/СХВП — Bosch Security Systems* (Комуникационно оборудване), T-153/08, EU:T:2010:248, т. 24).
- 50 Разликите не са достатъчни, за да създадат общо впечатление за нещо различно, когато не са достатъчно изразени, за да разграничат разглежданите промишлени дизайни при възприемането им от страна на информирания потребител или за да неутрализират установените сходства между тези дизайни (вж. в този смисъл решение от 18 март 2010 г., *Изображение на кръгъл рекламен предмет*, T-9/07, EU:T:2010:96, т. 77—84).
- 51 Налага се изводът, че апелативният състав правилно е приел, че оспорваният промишлен дизайн създава впечатление за „дежавю“, поради което му липсва оригиналност по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002.
- 52 Всъщност сравнението на разглежданите промишлени дизайни показва, че те се отнасят до лампи, които имат, и двете, кръгли абажури и прави дръжки. Що се отнася до основите на тези две лампи, общото е, че те са кръгли и много по-големи по размер от абажурите.

- 53 Имайки предвид тези елементи на сходство, разликите между основите на посочените лампи — издута и с дупки в единия случай, плоска и гладка в другия — не могат да се считат за достатъчно изразени по смисъла на цитираната в точки 48 и 50 по-горе съдебна практика, както правилно отбелязва апелативният състав в точка 30 от обжалваното решение. Същото важи и за пропорционално малко по-дългата и тънка дръжка при предходния промишлен дизайн и за произтичащата от това разлика в пропорциите на елементите на лампите.
- 54 В това отношение следва освен това да се отбележи, че особено широката свобода на автора при разработването на оспорвания промишлен дизайн ограничава, в приложение на цитираната в точка 41 по-горе съдебна практика, значението, което малките разлики между конфликтните промишлени дизайни могат да имат при сравнението на общото впечатление, което създава всеки от тези дизайни.
- 55 Ето защо апелативният състав правилно е приел, че оспорваният промишлен дизайн е лишен от оригиналност по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002, и съответно го е обявил за недействителен на основание член 25, параграф 1, буква б) от този регламент във връзка с посочения член 6.
- 56 Този извод не се опровергава от довода на жалбоподателя, че секторът на продуктите, за които се отнасят разглежданите промишлени дизайни, бил разграничителен фактор. Всъщност поради изложените в точки 32 и 33 по-горе причини не може да се приеме, че оспорваният промишлен дизайн е предназначен да се използва единствено за вътрешно осветление. Във всеки случай поради изложените в точки 34 и 35 по-горе причини, дори да се предположи, че разглежданите продукти не спадат към един и същ сектор, а по-скоро към съседни сектори — този на вътрешните осветителни тела и този на външните осветителни тела — такава разлика не би могла да неутрализира съществените общи черти, установени между разглежданите промишлени дизайни при сравняването на цялостното впечатление, което всеки от тях създава.
- 57 Освен това не следва да се разглеждат доводите на жалбоподателя, че в точки 28 и 29 от обжалваното решение апелативният състав неправилно се основал на обстоятелството, че основата при предходния промишлен дизайн често бил скрита и че разликите между основите на разглежданите промишлени дизайни се обяснявали с технически изисквания, за да приеме, че тези разлики между основите на лампите не били от значение. Всъщност съображението в точка 30 от обжалваното решение, че посочените разлики не са достатъчно изразени, за да компенсират силните сходства между останалите съставни части на лампите, за които се отнасят конфликтните промишлени дизайни, само по себе си е достатъчно, за да се приеме преценката на апелативния състав за правилна.
- 58 Следователно твърденията по посоченото от жалбоподателя едно-единствено основание за обжалване, а оттам и жалбата, трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

- 59 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на EUIPO.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда Davide Groppi Srl да заплати съдебните разноски.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 юни 2021 година.

Подписи